

Valaha nem

[ShakespeareLátó - 2014. április]

A 127. Shakespeare-szonett kezdősorára

Valaha nem tetszett a fekete,
ma látom már, hogy nagyonis fehér
a belseje, a fénye, lényege,
ami a tünt időkkel összeér,
és mindazzal, ami egy párhuzamban
a végtelen felé kitolható,
azzal, ami sötétlik a szavakban –
fehér lap ívét rajzolja a hó.
És rajta élek. Két dimenzió:
egymáshoz ér belül a tél, a nyár,
a cselekmény még szétszalazható,
de, ami díszlet, végképp összezár.
Nap voltam és nem emlékszem a holdra.
A kettős láng a szív tüzét kioltja.

Kategória: ShakespeareLátó
Denumire autor: Karácsonyi Zsolt

Látó Szépirodalmi Folyóirat